

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 57 0 Ип 124272 17 Р
Бања Лука, 28.12.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тица, као чланова вијећа, у извршном предмету тражиоца извршења Б.И.Б. а.д. Б.Л., сада Б.С. а.д . Б.Л., ..., против извршеника З.С. из Б., Улица ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Сребреници и Окружног привредног суда у Бањој Луци, на сједници одржаној дана 28.12.2017. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету надлежан је Основни суд у Сребреници.

Образложење

Тражилац извршења је дана 09.08.2011. године ставио приједлог за извршење на основу вјеродостојне исправе (мјенице), ради принудне наплате износа од 33.679,46 КМ од извршеника – физичког лица. Приједлог је поднио Основном суду у Сребреници који је, рјешењем број 82 0 И 007058 11 И од 31.01.2013. године дозволио предложено извршење, на покретним стварима извршеника. По изјављеном приговору извршеника настављен је поступак као по тужби, који је правоснажно окончан пресудом Окружног суда у Бијељини број 82 0 И 007058 16 Гжи 2 од 01.11.2016. године, којом је преиначена првостепена пресуда и захтјев тужитеља усвојен. Пресудом овога суда број 82 0 И 007058 16 Рев од 07.04.2017. године ревизија туженог изјављена против означене другостепене пресуде је одбијена, након чега је извршни поступак фактички настављен.

Над тражиоцем извршења дана 04.04.2017. године је отворен стечајни поступак, па је Основни суд у Сребреници дана 28.06.2017. године под бројем 82 0 И 007058 11 И донио рјешење којим је прекинуо извршни поступак, позивом на одредбу члана 378. тачка 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП) и члана 109. Закона о стечајном поступку („Службени гласник РС“, број 16/16 – у даљем тексту: ЗСП). Када је стечајни управник тражиоца извршења, поднеском од 30.08.2017. године, затражио наставак извршног поступка, Основни суд у Сребреници је донио рјешење број 82 0 И 007058 17 И 2 дана 19.09.2017. године, којим се огласио стварно и мјесно ненадлежним, темељећи такву одлуку на садржају одредбе члана 109. став 7. ЗСП. По правоснажности рјешења, предмет је доставио Окружном привредном суду у Бањој Луци (пред којим се води стечајни поступак) на даље поступање.

Окружни привредни суд у Бањој Луци није прихватио надлежност, те је од овог суда, поднеском број 57 0 Ип 124272 17 Ип од 13.12.2017. године, затражио рјешавање сукоба надлежности, уз образложење да се овдје ради о извршном поступку против извршеника као физичког лица на покретним стварима које се налазе у Братунцу, а не парничном поступку и да зато нема мјеста примјени одредбе члана 109. став 7. ЗСП, већ да је управо надлежан Основни суд у Сребреници.

Ријешено је као у изреци из слиједећих разлога.

У конкретном случају извршни поступак је покренут на основу вјеродостојне исправе (мјенице), па како обе странке у поступку нису правна лица, које има у виду одредба члана 33. з) Закона о судовима Републике Српске („Службени гласник РС“ 37/12, 44/15 и 100/17– у даљем тексту: ЗС РС), него је извршеник физичко лице, за спровођење овог поступка надлежан је редовни, а не привредни суд, како прописује одредба члана 30. г) 1) истог закона. Ово без обзира на чињеницу да је над тражиоцем извршења отворен поступак стечаја, јер у поступцима извршења нема атракције надлежности, чак ни онда када је стечај отворен над извршеником (што овдје није случај), јер тада долази само до прекида поступка, а сва намирења стечајних повјерилаца се врше из стечајне масе, на начин прописан одредбама ЗСП и само у оквиру тог закона.

Зато нема мјеста примјени ни одредбе члана 109. став 7. ЗСП, како исправно налази и привредни суд који је изазвао сукоб надлежности, јер се не ради о наставку прекинутог парничног поступка. Чак и кад би било могуће примјенити ову одредбу у извршном поступку, нису испуњени услови за промјену надлежности суда будући да стечај није отворен над туженим (какву ситуацију има у виду ова законска одредба), односно извршеником, него над тражиоцем извршења.

Према томе, за провођење овог извршног поступка – будући да је извршеник физичко лице које има пребивалиште у Братунцу, на подручју Основног суда у Сребреници, и да се извршење тражи на његовим покретним стварима које се налазе у Б.– стварно и мјесно је надлежан Основни суд у Сребреници, сходно одредби члана 30. г) 1) ЗС РС (који регулише стварну надлежност) и члана 114. став 1, у вези са чланом 4. став 2. ЗИП (који регулишу мјесну надлежност).

Слиједом наведеног одлучено је као у изреци, темељем одредбе члана 22. став 1. ЗПП и члана 35. њ) ЗС РС.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић